

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 10ο - Αριθμός Φύλλου 37- Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2002 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ: Μέρα χαράς, ευκαιρία περισυλλογής και αυτοκριτικής, γύρισμα σελίδας στα δρώμενα πάνω στη γή: Διεθνή, εθνικά, προσωπικά, σημαντικά, ασήμαντα, ευχάριστα και δυσάρεστα.

Εμείς θα επικεντρώσουμε φέτος το μήνυμά μας στα ασήμαντα για τους άλλους, σημαντικά όμως για μας τους Αγχιαλίτες. Με οδηγό το παρελθόν θα κάνουμε λίγες σκέψεις για το μέλλον.

Χαρά πρέπει να αισθάνεται κάθε άνθρωπος για το νέο χρόνο. Να είναι αισιόδοξος και να χρησιμοποιεί την πείρα των προηγούμενων ετών και να ξεκινά με δύναμη και σιγουριά για την κατάρκτηση των στόχων που έχει βάλει στη ζωή του.

Η ζωή όμως είναι πρόσκαιρη, είναι σύντομη και δεν επιτρέπει παλινωδίες και πισογυρίσματα. Πρέπει να έχουμε ξεκάθαρους σκοπούς, να μετρούμε τις δυνάμεις μας, να διδασκόμαστε από τα σφάλματά μας και συνδυάζοντας πείρα, δύναμη, εξυπνάδα να κατακτάμε ένα, ένα τα κάστρα της επιτυχίας στον επαγγελματικό, οικογενειακό και πνευματικό τομέα. Ας τολμίσουμε. Η τύχη βοηθάει τους τολμηρούς! Όχι όμως με μέσα άνομα, απαράδεκτα, ανήθικα. Πάντα, θα βάζουμε μπροστά την τιμιότητα, την ηθική, το δίκαιο, το Θεό.

Μέσα όμως σε όλες αυτές τις μέριμνες για επιτυχία και καταξίωση να μην ξεχνούμε και τη χαρά, το γέλιο, τη διασκέδαση.

Αυτά αποτελούν το γνήσιο ταπεραμέντο του Αγχιαλίτη, που σαν καταλύτης τον δυνάμωσαν και άντεξε το φοβερό θανατικό του βάλτου, στα πρώτα χρόνια της εγκατάστασης της Νέας Αγχιάλου και αργότερα στο ολοκαύτωμα της Κωμόπολής του από τους Ιταλούς στην κατοχή.

Αυτά μας εμπνέει και το μνημείο τιμής και ευγνωμοσύνης στους θεμελιωτές της Νέας Αγχιάλου, που στήθηκε με τη συνδρομή και τη συμπαράσταση όλων των Αγχιαλιτών στο πάρκο της παραλίας. Αυτά συμβολίζει και η πράξη του σκελετωμένου ανθρώπου, θύμα της ελνοσσίας, που πεθαίνοντας φυτεύει το δέντρο της ελπίδας που οδήγησε στην ανάπτυξη και ευημερία της πόλης μας.

συνέχεια στη σελ. 6

ΔΥΟ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Του συμπολίτη μας Γ. Μπουρτζή

Η προκύψασα άμεση απειλή αλλαγής, στα καλά καθούμενα, της καθιερωμένης ονομασίας του αεροδρομίου Νέας Αγχιάλου αφενός και ο, εκ του μη όντος, αναφεύς κίνδυνος απώλειας πανέμορφων παραλιακών οικισμών του Δήμου αφετέρου, υπήρξαν τα σοβαρότερα και δυσκολότερα, κατά τη γνώμη μας, προβλήματα

που αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει, κατά τη διάρκεια της θητείας της, η απελθούσα δημοτική αρχή του τόπου μας, η οποία αντέδρασε αποφασιστικά και άμεσα και κατόρθωσε, με την ομόθυμη συμπαράσταση του δημοτικού συμβουλίου, να αποτρέψει, προς το παρόν

συνέχεια στη σελ. 2

ΣΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΠΗΚΕ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Στο δέκατο χρόνο ανελλεί-
πούς έκδοσης βρίσκεται η ε-
φημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ». Δέκα χρόνια ταπεινής διακο-
νίας προσφορά στην ανάπτυ-
ξη και προκοπή αυτού του τό-
που και των κατοίκων της Νέ-
ας Αγχιάλου που δεν αλλά-
ζουμε με τίποτα στον κόσμο!

Δέκα χρόνια με ευχάριστες και δυσάρεστες εμπειρίες μα πάντοτε με τη δική σας συ-
μπαράσταση και κατανόηση αγαπητοί αναγνώστες πάντοτε για το καλό και την προβολή αυτού του τόπου.

Χωρίς τη συμπαράσταση και αγάπη σας δεν θα είχαμε κατορθώσει αυτό τον άθλο.

Τέτοιες μικρές εφημερίδες, με τέτοια μέσα και πόρους που διαθέτει η εφημερίδα μας (σας), δεν ευδοκούν παρά ένα, δυο το πολύ τρία χρόνια.

Ειλικρινά σας ευχαριστούμε όλους και ευχόμαστε ο Θεός να μας δίνει υγεία και κουράγιο να τη συνεχίσουμε.

Το Διοικητικό
Συμβούλιο του
Συλλόγου των
Αγχιαλιτών της
Αθήνας **ΕΥΧΕΤΑΙ** στα
μέλη και στους
συμπατριώτες του
«Χρόνια Πολλά
Χαρούμενες γιορτές
και καλή χρονιά
Δημιουργική Σ' όλο
τον κόσμο ειρήνη και
προκοπή στην Ελλάδα
και στη ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Κυκλοφόρησε το βιβλίο
του πατριώτη μας Γεωπό-
νου Βασίλη Μπουφίδη με
τίτλο:

«Σοβιετική Ένωση
1917 Ανόρθωση
1991 Ανατροπή»
μελέτη εμπειριστομένη
και μεγάλο βοήθημα
προσανατολισμού στη
δύσκολη εποχή μας

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ηλίας Καραπατάκης ο νέος Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου

Πέρασε ο προεκλογικός πυρετός. Τα πνεύματα ηρέμησαν. Τώρα είναι ο κατάλληλος καιρός να κάνουμε μερικές διαπιστώσεις και σκέψεις - ελπίδες για το μέλλον αυτής της πόλης που πραγματικά αξίζει καλύτερης τύχης και ανθρωπινότερης μεταχείρισης της (ιδίας και των κατοίκων της, ώστε, να αναβαπτιστεί οικιστικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, οικονομικά, τουριστικά...

Οι υποψήφιοι σύμβουλοι και δήμαρχοι όλων των παρατάξε-
ων, στην προεκλογική περίοδο, μας έδειξαν τον καλύτερο ε-
αυτό τους. Ήταν καλοκάγαθοι, εξυπηρετικοί, καταδεκτικοί, ο-
μιλητικοί, παντογνώστες, έμπειροι, ικανοί, με προβληματι-
σμούς, με αίσθημα ευθύνης. Για όλα τα δύσκολα προβλήμα-
τα του Δήμου και τα ατομικά των ψηφοφόρων είχαν λύση.

συνέχεια στη σελ. 6

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Αθήνα, 2 Ιανουαρίου 2003

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, μας με τις ευχές για ένα χαρούμενο, ειρηνικό, ευτυχισμένο και δημιουργικό 2003, ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ να γιορτάσουμε κι εφέτος αδελφικά το κόψιμο της βασιλόπιτας την Κυριακή 2 Φεβρουαρίου από 12 μέ-
χρι 5 μ.μ. στο γνωστό κοσμικό κέντρο **GREEN PARK (Γκρί-
ην Πάρκ)** στο Πεδίο του Άρεως, οδός Μαυρομματαίων 22
στο κέντρο της Αθήνας, τηλ 210 - 8832393.

Το σερβίρισμα θα γίνει στη 1.
ΤΟ ΜΕΝΟΥ περιλαμβάνει πλούσια εδέσματα: ορεκτικά, κυρί-
ως πιάτο, σαλάτα και τυρί φέτα.

Η ΤΙΜΗ κατ' άτομο είναι 15 Ευρώ.
Τα ποτά δεν συμπεριλαμβάνονται στην τιμή του μενού και προσφέρονται επιπλέον κρασιά, μπύρες και αναψυκτικά.
Μετά το γεύμα θα σερβιριστεί η **ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ με παρά** και τα γνωστά μας **ΓΕΜΙΣΙΑ**.

Επειδή η εκδήλωση αυτή έχει και θέση Γενικής Συνέλευσης, θα γίνει συγχρόνως και ενημέρωση των μελών στον ισολογι-
σμό και τα πεπραγμένα της χρονιάς που πέρασε.

Στη φετινή συνέλευση θα απονεμηθούν τιμητικές πλακέτες στους απογόνους των αιμνήστων προέδρων του Συλλόγου μας Τηλέμαχου Μαρκουλή και Βασίλη Φιλίππιδη και στους επίτιμους προέδρους μας Τάσο Παρασκευόπουλο και Μίμη Καραγατσλή.
Δηλώσεις συμμετοχής στους: Θανάση Κιλμπασάνη τηλ. 7709084 και στην Ευαγγ. Αργυροπούλου τηλ. 7513585.
Οι δηλώσεις να γίνουν το αργότερο μέχρι 30-1-2003.

**ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Αθήνα, 1.1.2003

ΠΡΟΣ
Τον αξιότιμο νεοεκλεγέντα Δήμαρχο
Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζοντας και τα αισθήματα όλων των μελών του και των ιδίων

ΣΑΣ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΑΣ ΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΣΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟ ΑΞΙΩΜΑ ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΒΑΡΥ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΕΡΓΟ ΣΑΣ

Με τιμή και θερμές ευχές
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Θαν. Κιλμπασάνης Ευαγγ. Αργυροπούλου

ΔΥΟ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

συνέχεια από σελ. 1

τουλάχιστον, οποιαδήποτε δυσμενή, για το Δήμο μας, εξέλιξη των προβλημάτων αυτών.

Επειδή, όμως, κάποιοι καλοθελητές όμοροι γείτονες δε φαίνονται διατεθειμένοι να σταματήσουν τις εχθρικές κατά του Δήμου μας ενέργειες και επιμένουν πεισματικά στις παράλογες επιδιώξεις τους, καθίσταται προφανές ότι τα ζητήματα αυτά θα μας ταλανίζουν, για πολύ καιρό ακόμα και θα απασχολήσουν ασφαλώς έντονα και τη νέα δημοτική αρχή - στην, οποία, επ' ευκαιρία ευχόμαστε καλή επιτυχία στη δύσκολη και υπεύθυνη αποστολή της.

Το αεροδρόμιο

Με αφορμή την επέκταση, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων, του πολιτικού σκέλους του αεροδρομίου και την προβλεπόμενη ανάδειξη αυτού σε μεγάλο, πανθεσσαλικού χαρακτήρα, πολιτικό αερολιμένα, οι εξ Αλμυρού γείτονες, εξ αντιζηλίας προφανώς κινούμενοι, καταβάλλουν απεγνωσμένες προσπάθειες και επιδιώκουν, με κάθε τρόπο, την αλλαγή της υφιστάμενης ονομασίας με μία άλλη, ιστορικής δήθεν σημασίας, προτείνοντας υποκριτικά το όνομα του Ρήγα Βελεστινλή, προσποιούμενοι ότι αγνοούν την ανεκτίμητη ιστορική σημασία της υπάρχουσας ονομασίας, η οποία, φυσικά, ουδεμιάς χρήζει μεταβολής. Διότι η Αγχιάλος (Παλαιά και Νέα) και η μακράιωνη ένδοξη ιστορία της είναι κατάμεστη από εθνικούς αγώνες, ξεριζωμούς και ολοκαυτώματα, που ουδείς δύναται να αγνοεί. Κάνουν πως δεν ξέρουν, επίσης, ότι η ονομασία αυτή υφίσταται και παραμένει αμετακίνητη και αναμφισβήτητη από της, προ 50ετίας, ίδρυσης του αεροδρομίου και ότι με αυτή, η εν λόγω μεγάλη αεροπορική βάση, επισημαίνεται και αναγνωρίζεται σε όλους τους αεροπορικούς χάρτες, στρατιωτικούς και πολιτικούς. Λησμονούν, επίσης, ότι η συμβολή της Ν. Αγχιάλου και των κατοίκων της στη δημιουργία και λειτουργία της μονάδας αυτής υπήρξε ανεκτίμητη καθοριστική και μεγάλη και ότι οι έννοιες αυτές, αεροδρόμιο και Ν. Αγχιάλος, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και ενσωματωμένες μεταξύ τους ώστε, επί μισό αιώνα, να αποτελούν μία ισχυρή και αδιάσπαστη ενότητα.

Οι παραλιακοί οικισμοί

Το άλλο, εξίσου σοβαρό, θέμα είναι η ιδιοτελής και απαρδεκτή προσπάθεια που μεθοδεύεται από τη δημοτική αρχή του Βόλου για την υφαρπαγή των παραλιακών οικισμών Κριθαριάς, Μαραθίου και Αγ. Γεωργίου που ανήκουν ανέκαθεν στο Δήμο μας! Η περιοχή αυτή υπάγεται στη Ν. Αγχιάλο δεκαετίες πολλές, πολύ πριν δημιουργηθούν οι κατεχόμενες παραθεριστικοί αυτοί οικισμοί, οι οποίοι άρχισαν να διαμορφώ-

νονται σταδιακά από τη δεκαετία του '60 και μετά, αποτελούμενοι, κυρίως, από αυθαίρετα κτίσματα ανάρχως δομημένα. Έκτοτε η Κοινότητα και στη συνέχεια ο Δήμος Ν. Αγχιάλου κατέβαλαν πολλές προσπάθειες και μεγάλες δαπάνες, δυσανάλογες με τις μειωμένες οικονομικές τους δυνατότητες, για την ανάπτυξη και αξιοποίηση της προνομιούχου, από πλευράς θέσεως και φυσικών πλεονεκτημάτων, περιοχής αυτής.

Στα πλαίσια των προσπαθειών αυτών, έγινε, καταρχήν, αποτύπωση, οριοθέτηση και αναγνώριση των οικισμών. Στη συνέχεια, καταρτίστηκαν και εφαρμόζονται ρυμοτομικά και πολεοδομικά σχέδια. Κατασκευάστηκαν δίκτυα ύδρευσης, οδοποιίας, φωτισμού και τηλεφώνου πολλών δεκάδων χιλιομέτρων που εκάλυψαν όλη την εκτεταμένη και δύσκολη, λόγω της μορφολογίας του εδάφους, περιοχή αυτή. Όλα τα, εντός και περίξ των οικισμών, ακίνητα καταγράφηκαν και νομιμοποιήθηκαν στο εθνικό κτηματολόγιο ως ανήκοντα στο Δήμο Ν. Αγχιάλου, που περιλαμβάνεται μεταξύ των πρώτων Δήμων της χώρας που εντάχθηκαν στο κτηματολόγιο. Έγιναν γεωτρήσεις, δεξαμενές, αντλιοστάσια και πολλά άλλα έργα τα οποία ανέδειξαν την περιοχή σε μοναδικό χώρο παραθερισμού και αναψυχής και την κατέστησαν, μάλιστα, τόσο ελκυστική και επίζηλη ώστε να την υποβλέπουν και να την ορέγονται διακαώς οι σημερινοί ένοικοι του δημαρχείου Βόλου, οι οποίοι, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα επεκτατικά και συμφεροντολογικά τους σχέδια, δεν ορρωδούν προ ουδενός.

Επίλογος

Με τα ως άνω εκτεθέντα, θεωρούμε ότι έγινε κατανοητή η σοβαρότητα των ζητημάτων αυτών και κατέστη σαφής ο διαγραφόμενος κίνδυνος να υποστεί ο Δήμος μας βαρύτατο ηθικό πλήγμα και πλήρη ακρωτηριασμό της εδαφικής τους ακεραιότητας και της αξιοπρέπειάς του. Την κρίσιμότητα των προβλημάτων αυτών, είμαστε βέβαιοι, ότι ενστερνίζεται πλήρως και η νέα δημοτική αρχή, η οποία, πιστεύουμε, ότι θα πράξει, ό,τι επιβάλλεται για τη ματαίωση των εις βάρος της Ν. Αγχιάλου εξυφαινομένων, με τη δεδομένη αμέριστη συμπαράσταση όλων των τοπικών φορέων και όλων των δημοτών. Ιδιαίτερως απαιτείται συνεχής επαγρύπνηση και ετοιμότητα για την αποτροπή τετελεσμένων εις βάρος μας γεγονότων, η εκ των υστέρων ανατροπή των οποίων θα είναι αμφίβολη και δύσκολη. Να απαιτήσουμε, επίσης, από ορισμένους βουλευτές και πολιτικούς παράγοντες του Νομού να αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να είναι ξεκάθαροι έναντι του Δήμου μας, για τα θέματα αυτά και να μην επαμφοτερίζουν στο βωμό του πολιτικού κόστους.

Γ. Μπουρτζής

Παλικάρι ή παλληκάρι;

Κύριε Διευθυντά,
Στο φύλλο της εφημερίδας σας των μηνών Ιουλίου - Σεπτεμβρίου σε δύο κείμενα συνεργατών σας υπάρχει στο ένα η λέξις «παλικαράς», δηλαδή γραμμένη με ένα λάμδα και γιώτα και στο άλλο η λέξις «παλληκάρι», γραμμένη με δύο λάμδα και ήτα. Ποιά από τις δύο είναι σωστά γραμμένη;

Αναμφιβόλως αυτή που είναι γραμμένη με δύο λάμδα και ήτα, δηλαδή η λέξις «παλληκάρι». Και τούτο διότι παραγομένη εκ του αρχαίου επιθέτου πάλλακος ή πάλληκος σημαίνει τον εύψυχο νέο, τον νέο που σφύζει από ζωή, ενώ η λέξις «παλικάρι» δεν σημαίνει τίποτε, δηλαδή δεν υπάρχει καμμία σχέση μεταξύ σημαίνοντος και σημαινόμενου. Έτσι όμως υποβιβάζεται και η αξία της εθνικής μας γλώσσας, διότι από νοηματική που είναι μεταβάλλεται σε σημειωματική, όπως συνήθως είναι οι ξένες γλώσσες.

Βεβαίως σήμερα με την «σύγχρονη» δημοτική γράφουν επισήμως πλέον την λέξι «παλικάρι» με ένα λάμδα και γιώτα! Αυτά όμως συμβαίνουν, όταν εκσυγχρονιστές της νύχτας «εκσυγχρονίζουν» τα μη εκσυγχρονιζόμενα....

Κων/νος Βραχνιάς

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΓΙΑΝΗΣ -
Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30 10681 ΑΘΗΝΑ
Δακτυλογράφηση και επιμέλεια
της γραφικής ύλης
Βαρ. Κουτσιμπού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΡΒ. ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 1,50 ΕΥΡΟ
Ετήσια συνδρομή ΕΥΡΟ 5
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 6 ΕΥΡΟ
Εξωτερικού δολάρια 20 ή 20 ΕΥΡ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα
7709084 - 7513585

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θέλω να ευχαριστήσω και δημόσια τις οικογένειες: Ολυμπίας Δημοπούλου - Κατόπη Πελαγίας Δημοπούλου - Σωτηροπούλου Νίτσας Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά Νανάς Καρνοπατλόγλου - Γιαλέρνιου που αντί στεφάνου του αποβίωσαντος συγγενούς των Γεωργίου Χαντή, πρόσφεραν το ποσό των εκατό πενήντα (150) Ευρώ στην εκκλησία «Μεταμόρφωση του ΧΡΙΣΤΟΥ» στην Παλιά Αγχιάλο για να διατεθούν στην επισκευή της που ήδη άρχισε.
Ευανθία Θεοχαράκη

ΤΟ ΠΛΩΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΠΛΑΖ

Το καλοκαίρι που πέρασε, ο Δήμος Ν. Αγχιάλου τοποθέτησε ανοιχτά και κατά μήκος της κεντρικής πλαζ, από το παλαιό Τελωνείο μέχρι την εκβολή του αποστραγγιστικού χάντακα του Αγ. Παντελεήμονα, ένα πλωτό φράγμα (δίχτυ) μήκους χιλίων μέτρων το οποίο έχει τη δυνατότητα να συγκρατεί και να εμποδίζει τα παντός είδους επιπλέοντα ρυπογόνα αντικείμενα να διεισδύσουν στο χώρο της πλαζ και να τον ρυπάνουν ενώ παράλληλα συμβάλλει στην εύκολη περισυλλογή και απομάκρυνση των απορριμμάτων αυτών από την ευαίσθητη ενάλια αυτή περιοχή. Το φράγμα αυτό, κατά τους χειμερινούς μήνες, αποσύρεται από τη θάλασσα για να μην υπόκειται σε φθορές και βλάβες από τις θαλασσοταραχές του χειμώνα.

Πρόκειται για ένα έργο πολύ χρήσιμο και αναγκαίο, ιδιαίτερης περιβαλλοντικής αξίας και σημασίας, το οποίο και εντάσσεται, ασφαλώς, στα ΣΥΝ της

απελθούσης δημοτικής αρχής. Τα θετικά αποτελέσματα από την εγκατάσταση και λειτουργία του πλέγματος αυτού υπήρξαν, όντως, εντυπωσιακά και άμεσα.

Η πολυσύχναστη και πανέμορφη αυτή πλαζ μαύρης άμμου, που αποτελεί σημείο αναφοράς για την πόλη μας, απαλλάχτηκε, επιτέλους, από τις ρυπαρές και γλοιώδεις πλαστικές σακούλες και από την αποκρουστική, εν γένει, εικόνα των από θαλάσσης εφορμώντων σκουπιδιών, που την πολιορκούσαν ασφυκτικά κάθε καλοκαίρι και έτρεπαν «εις άτακτον φυγήν» πολλούς ντόπιους και ξένους που κατέβαιναν σ' αυτή για τα μπάνια τους, όπως, επίσης και από όλες τις δυσμενείς επιπτώσεις που η εικόνα αυτή προκαλούσε στην τουριστική εμφάνιση και προβολή, αλλά και στην οικονομία, φυσικά, του τόπου μας.

Γ. Μπουρτζής

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας γράψαμε για τις παραλείψεις και τα τερτίπια του εργολάβου, που κατασκεύαζε τα προσφυγικά σπίτια των Αγχιαλιτών, για να κερδίσει περισσότερα έχοντας και την εύνοια των αρχών. Όλα αυτά καταγγέλλθηκαν και τελικά σταμάτησαν οι εργασίες, οπότε προκηρύχθηκε νέα δημοπρασία.

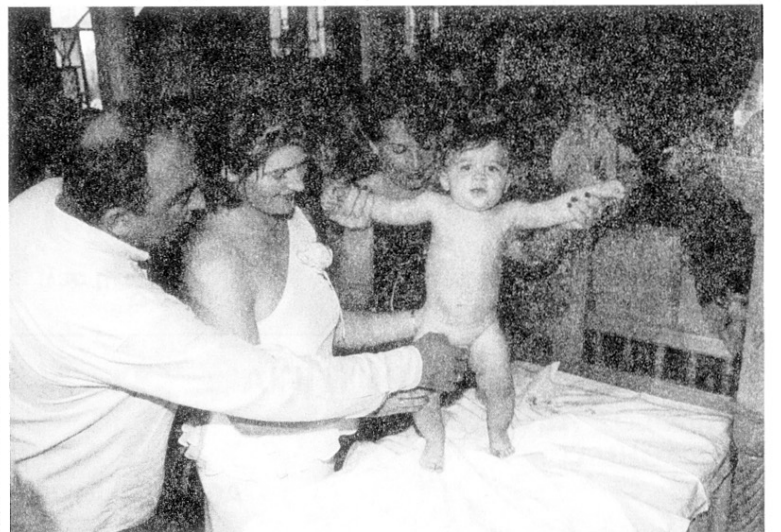
Σχετικά η εφημερίδα ΚΗΡΥΞ του Βόλου έγραφε στο φύλλο της 21 Δ/βρίου 1907.

«Ως ανεφέρθη χθες εις τον «ΚΗΡΥΚΑ» στο υπουργείο κα-

ταρτίζονται σχέδια της διακηρύξεως της δημοπρασίας προς εξακολούθησιν των έργων της ανεγέρσεως των οικημάτων της Νέας Αγχιάλου.

Χθες το εσπέρας αφήκετο εξ Αθηνών ο Νομομηχανικός κ. Δημητρακόπουλος έχων πλήρεις οδηγίες παρά του Τμήματος των Δημοσίων έργων περί των γεννησομένων. Εκλήθη δε τηλεγραφικώς και αφήκετο εξ Αγχιάλου ο εκεί προϊστάμενος του συνεργείου μηχανικός κ. Σπανουδάκης.

Από χθές τα εν Αγχιάλω έργα έπαυσαν εντελώς.

Ο φωτισθείς μικρός Ιωάννης Τζουμερκιώτης με τον μπαμπά, τη μαμά και τη νονά του τη στιγμή της βάπτισης

Στις 8 Σεπτεμβρίου 2002 Κυριακή στον Ιερό Ναό του Αϊ - Γιώργη Νέας Αγχιάλου μέσα σε ένα ιεροπρεπές περιβάλλον, μεταξύ γνωστών, φίλων και συγγενών έγινε η βάπτιση του γιου του Κώστα

και της Κυριακής Τζουμερκιώτη, με ανάδοχο την κα Σοφία Τσορμπατζόλου που χάρισε το όνομα Ιωάννης, για να τιμηθεί ο παππούς του βαπτιζόμενου.

Αγαπητοί αναγνώστες
ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
Κάντε δώρο σε αγαπητά σας πρόσωπα μια συνδρομή της Εφημερίδος ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΑΜΟΙ	Ευαγγέλου (1.9.02)
-Τσεσμελής Δημοσθένης του Αποστόλου	Παπαδόπουλος αβάππιστος του Σωτηρίου (16.9.02)
-Τσακατήρη Χρυσάνθη του Απ.	Τοκαλής αβάππιστος του Νικολάου (20.9.02)
- Αμβράζης Ηλίας του Δημ. Σακκομήτρου Παρασκευή του Δημητρίου (24.8.2002)	Καζαντζή Γιασμήν του Δανιήλ (23.9.02)
- Τσούτσας Δημήτριος του Γ. Γεωργαντζή Μαρία του Γεωργίου (24.8.2002)	Καραδήμα αβάππιστη του Δημητρίου (27.9.02)
- Τρόμπατζης Εμμανουήλ του Ν. Μοσδρόμου Στυλιανή του Ιωάννη (20.10.02)	Καλλιώρα αβάππιστη του Παναγιώτη (20.9.02)
- Καλογεράς Χρήστος του Αντωνίου	Φυτιλή αβάππιστη του Δημητρίου (20.10.02)
- Πορταρίτη Αικατερίνη του Κων/νου (28.9.02)	
- Κωστούλας Νικόλαος του Παναγιώτη	
- Παρασκευά Μαρία του Ιωάννη (26.10.02)	
- Σαμοΐλης Νικόλαος του Ιωάννη	
- Σπυρίδη Ειρήνη - Χρυσοβαλάντου του Νικολάου (27.10.02)	
- Σωτηρόπουλος Κων/νος του Βαΐου	
- Ανεσιτιάδου Δέσποινα του Χρήστου (26.10.02)	
- Χυσέν Σπετίμ (Ιωάννης) του Νετζήπ	
- Αργυροπούλου Φιλώ του Δημητρίου (31.10.02)	
- Καραβασάνης Δημήτριος του Ιωάννη	
- Καραμπάτσου Δόμνα του Θεοφάνη (22.11.02)	

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Πυργάνη αβάππιστη του Ιωάννη (22.8.02)
Τσιώπος αβάππιστος του Ηλία (20.8.02)
Λαΐνα αβάππιστη του Αθανασίου (12.8.02)
Παπαμαργαρίτη αβάππιστη του Αντωνίου (7.8.02)
Ζορμπάς αβάππιστος του Γεωργίου (13.9.02)
Παλιарούτη αβάππιστη του Αντωνίου (8.9.02)
Σαμουρδάνη αβάππιστη του Δημητρίου (27.7.02)
Χαλΐλης αβάππιστος του Ιωάννη (6.9.02)
Τούρνας αβάππιστος του Κων/νος - Απόστολος (20.8.02)
Κοσμάς αβάππιστος του

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Καραδήμας Παναγιώτης του Ηλία
Τζουμερκιώτης Ιωάννης του Κων/νου
Νταή Γιωτούλα - (Παναγιώτα) του Βαγγέλη
Σαμουρέλη Πελαγία του Ιωάννη
Ράλλη Ευαγγελία του Γεωργίου
Πλατή Σμαράγδα του Δημ. Μακρίδης
Στέφανος του Παντελή
Χαντής Κωνσταντίνος του Αθανασίου
Σακελλάρη Αντωνία του Ιωάννη
Σακελλάρης Στέφανος του Ι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Κράβαρη Γεωργία συζ. του Αθανασίου	ετών 86
Χαντή Ιωάννης του Αθανασίου	ετών 83
Καρατάσος Κων/νος του Λάμπρου	ετών 81
Μενεγάκη Ζαφειρία συζ. του Νικολάου	ετών 74
Βέτσικα Άννα συζ. του Αθανασίου	ετών 44
Βαλκανιώτης Κων/νος του Νικολάου	ετών 87
Γραψίδης Γρηγόριος του Γεωργίου	ετών 85
Κολαξίδη Κυπαρισσία του Βασιλείου	ετών 64
Περγάμαλη Χρυσούλα συζ. του Παντελή	ετών 75
Ντάλιου Μαρία συζ. του Δημητρίου	ετών 78
Χαντής Γεώργιος του Παρασκευά	ετών 95
Μιχάλης Διονυσίου	ετών 77

Ο Ληξίαρχος
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΝΕΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟ 1-1-2003

Το νέο Δημοτικό Συμβούλιο που εκλέγεται από τις εκλογές της 13ης Οκτωβρίου είναι το εξής:
Από το συνδυασμό ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ:
Καραπατάκης Ηλίας του Κων/νου, Δήμαρχος
Βέτσικας Ευστάθιος του Αποστόλου, Δημ. Σύμβουλος
Βέργας Χαράλαμπος του Κων/νου, Δημ. Σύμβουλος
Σκούλτσος Ιωάννης του Κων/νου, Δημ. Σύμβουλος
Μαγκλάρα Αγγελική του Ιωάννη, Δημ. Σύμβουλος
Παπαγεωργίου Αναστάσιος του Δημητρίου, Δημ. Σύμβουλος
Χαροντάκης Ιωάννης του Θρασύβουλου, Δημ. Σύμβουλος
Τσιάμη Μαρία του Ιωάννη, Δημ. Σύμβουλος
Δημόπουλος Παύλος του Αγησιλάου, Δημ. Σύμβουλος
Στάνιος Νικόλαος του Πασχάλη, Δημ. Σύμβουλος
Σαρμάνης Νικόλαος του Κων/νου, Δημ. Σύμβουλος
Από το συνδυασμό ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ:
Δράγνης Γεώργιος του Ιωάννη, Δημ. Σύμβουλος
Κρίκου Ευαγγελία του Κων/νου, Δημ. Σύμβουλος
Τσουκαλά Σουλτάνα του Κυριάκου, Δημ. Σύμβουλος
Αντάρης Γεώργιος του Κων/νου, Δημ. Σύμβουλος
Ζαβός Ιωάννης του Χρήστου, Δημ. Σύμβουλος
Από τον τρίτο συνδυασμό που εκάρτησε ο κ. Ι. Κίτσος και αποχώρησε από τον πρώτο γύρο εκλέγεται μόνο:
Κίτσος Ιωάννης του Λεωνίδα, Δημ. Σύμβουλος
Τοπικό Συμβούλιο Δ.Δ. Αϊδινίου
Ζαβός Ιωάννης του Χρήστου, Πρόεδρος
Φυτιλής Δημήτριος του Πέτρου
Βαλκανιώτης Δημήτριος του Θεοδοσίου
Καραλής Σπυρΐδων του Αποστόλου
Κούτσικος Κων/νος του Θεοδοσίου
Τοπικό Συμβούλιο Δ.Δ. Μικροθηβών
Αντάρης Γεώργιος του Κων/νου, Πρόεδρος
Καρακόζογλου - Ριζάτη Αποστολία του Νικολάου
Αναγνώστου Χρήστος του Γεωργίου
Παπανίκος Δημήτριος του Γεωργίου
Γκαμάλιας Γεώργιος του Ιωάννη
Οι πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων είναι και Δημοτικοί Σύμβουλοι.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Αγαπητοί μας συμπατριώτες και φίλοι,
Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε, ότι μετά την Γενική Συνέλευση του Σωματείου μας της 15ης Μαΐου 2002, το Δ.Σ. στις 30 Μαΐου 2002 συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αρώνης Μιχαήλ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μηνούδη Θεοδώρα
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Επιτηδείου Ιωάννα
ΤΑΜΙΑΣ: Δημητριάδης Αργύρης
ΕΦΟΡΟΣ: Βασιλείου Νέλλη
Για το Δ.Σ.

Η Γεν. Γραμματέας
ΖΟΥΛΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Με την ευκαιρία των εορτών γνωστοποιούμε στα μέλη του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, ότι:
1) Στις 15.12.2002 το μεσημέρι στο εντευκτήριο της παραπάνω Ένωσης έγινε Χριστουγεννιάτικη απέριτη γιορτή για τα παιδιά των μελών της με κλόουν, παιχνίδια, απλή αφήγηση της ιστορίας της Ανατ. Ρωμυλίας απαγγελίες ποιημάτων και ασφαλώς τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα. Ακολούθησε μπουφές με ορεκτικά, αναψυκτικά και γλυκό.
2) Επίσης την Κυριακή στις 19.1.2003 ώρα 7.μ.μ. εντευκτήριο Ιπποκράτους 34 (5ος όροφος) θα γίνει το κόψιμο της βασιλόπιτας της Ένωσης Ανατ. Ρωμυλίας με παρά. Στο τέλος θα παρατεθεί μπουφές με πλούσια εδέσματα.
Επειδή ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας είναι επίσημα προσκαλεσμένος, παρακαλούμε τα μέλη μας που μπορούν, να λάβουν μέρος σ' αυτή την εκδήλωση. Θα περάσουμε μερικές ώρες με συγκινησιακά ενθυμήματα από τις χαμένες αλησμόνητες πατρίδες.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΕΥΡΩ	
Μπουρτζής Γεώργιος	
για το μνημείο	30
Αργυροπούλου Ιωάννα	5
Κοντογιάννη Αλεξάνδρα	5
Τσάμης Ιωάννης για την εφημερίδα και το μνημείο	20
Τερψιάδης Δημήτριος	10
Χαριλάου Σταύρος	10
Γερασίμου Μαίρη	10
Τζανή Αμαλία	10
Αιμονιώτου Καίτη	5
Ανεσιτιάδου Σταυρούλα	5
Θεοχαράκη Ευανθία	15
Χρυσούλιας Μιχαήλ	5
Ραφτόπουλος Νίκος	5
Ματάκιας Βασίλης	5
Κολοκοτρώνης Χρήστος	5
Μπούρχα Αποστολία	5
Ευαγγελινού Αικατερίνη	3
Στεργίου Αναστασία	3
Γανωτής Κώστας	4
Δρογόση - Μίογλου Βασιλική	7
Μαραγκοπούλου Ελένη	5

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Την Πέμπτη 28 Νοεμβρίου στις 6 το απόγευμα έγιναν τα εγκαίνια του πνευματικού κέντρου του Ι. Ναού του Αγίου Γεωργίου. Παρευρέθηκε ο Μητροπολίτης μας κ.κ. Ιγνάτιος, οι δύο ιερείς της πόλεώς μας και αρκετοί ιερείς της περιοχής.
Μετά το πέρας της τελετής του αγιασμού που τελέστηκε απ' τον Μητροπολίτη μας και τους ιερείς μας, πήρε το λόγο ο προϊστάμενος πρωτ. π. Αθανάσιος Μακαντάσης, ο οποίος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτην για την παρουσίαν του, αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα του πνευματικού κέντρου για την νεότητα και της προσφοράς της εκκλησίας για την πνευματική πρόοδό της.
Επίσης ευχαρίστησε τον κ. Παρασκευά Δράγνε για τη χρηματική βοήθεια που πρόσφερε για την αποπεράτωσή του. Ευχαρίστησε ακόμη τους επιτρόπους του Ι. Ναού π. Σταύρο Τσακόγια, Ιωάννη Τζοτζόλα, Μαρία Ζώτη και Αικατερίνη Καμπούρη για την πολύτιμη βοήθειά τους.
Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Μητροπολίτης μας, ο οποίος εξέφρασε τη χαρά του για το θαυμάσιο αυτό έργο, επήνεσε τον π. Αθανάσιο ο οποίος πρωτοστάτησε και όλους εκείνους που με οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν.
Τόνισε ότι στα τρία χρόνια της παρουσίας του στην περιοχή μας, ετέλεσε τα εγκαίνια του δεύτερου Ι. Ναού και τώρα τα εγκαίνια του πνευματικού κέντρου. Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της Μητροπόλεώς μας, επιθυμία των συμπολιτών μας είναι πολύ σύντομα να πάρει την απόφαση για ίδρυση ενός γηροκομείου, κάτι που είναι απαραίτητο για μια πόλη όπως είναι η Ν. Αγχιάλος. Αυτό το έργο θα δείξει και την αγάπη της εκκλησίας μας για την τρίτη ηλικία.
Το πνευματικό κέντρο βρίσκεται στο ισόγειο του παρακειμένου οικοδομήματος της Εκκλησίας. Αποτελείται από δύο μεγάλες αίθουσες. Η μία έχει τραπέζια και καρέκλες, για να προσφέρεται εκεί ο καφές από μνημόσυνα ή κηδείες. Σε καιρό δε κακοκαιρίας να μοιράζεται και το σιτάρι. Η άλλη, το «αρχοντάρι» έχει τζάκι και καναπέδες και μπορεί να χρησιμοποιηθεί

για τα κατηχητικά Σχολεία και διάφορες επιμορφωτικές εκδηλώσεις της εκκλησίας. Στον ενδιαμέσο χώρο υπάρχει ένα γραφείο και η σχετική κουζίνα.
Ευχής έργο θα ήταν να αξιοποιηθεί ο χώρος του πνευματικού κέντρου προς όφελος της νεολαίας. Να γίνει ο τόπος αναφοράς των νέων. Να έχουν, ένα δικό τους χώρο, ζεστό μακριά από κινδύνους πνευματικούς που διατρέχουν μακριά απ' την Εκκλησία.
Ιδιαίτερη ευλογία για την πόλη μας ήταν η άφιξη της αγίας κάρας του Αγίου Ραφαήλ από τη Λέσβο. Το μεσημέρι της 2 Δεκεμβρίου ήρθε απ' το Αλμυρό η αγία κάρα στον Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και των αγίων Ραφαήλ Νικολάου και Ειρήνης. Την αγία Κάρα έφερε ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης π. Ιωαννίνων Βαρβαρέλης συνοδευόμενος απ' τον πρωτ. π. Αθανάσιο Μακαντάση.
Δεκάδες ανθρώπων πλημμύρισαν τον Ι. Ναό και τον γύρω χώρο αναμένοντας το ιερό λείψανο. Όταν έφθασε η αγία κάρα χτυπούσαν συνεχώς οι καμπάνες. Με την είσοδο στο Ι. Ναό ο π. Γεώργιος έψαλλε τον κανόνα του αγίου. Εναπόθεσε ο π. Ιωαννίκιος την αγία κάρα στο κέντρο του Ι. Ναού και αμέσως άρχισε η προσκύνησις από τον ευσεβή λαό. Κατά την διάρκεια του προσκυνήματος οι ιερείς και οι ιεροψάλτες έψαλλαν τον κανόνα των αγίων και τον παρακλητικό κανόνα. Όταν όλοι οι παρευρισκόμενοι προσκύνησαν την αγία κάρα την πήρε ο π. Ιωαννίκιος με μεγάλο σεβασμό και ανεχώρησε μέσα από το πλήθος των πιστών που συγκινημένοι προσεύχονταν για να έλθει ο άγιος αρωγός και βοηθός στα προβλήματα του καθενός.
Μέσα στις δραστηριότητες της ενορίας του Αγίου Γεωργίου και του ενδιαφέροντος για τη νεολαία των ιερέων μας, δημιουργήθηκε Σχολή Βυζαντινής μουσικής, στην οποία διδάσκει η Ευδοκία Κουρκουβάτη κόρη του ιερέα π. Γεωργίου Κουρκουβάτη.
Αξιοσημείωτη είναι η προσέλευση όχι μόνο νέων στην ηλικία, αλλά και ηλικιωμένων και όχι μόνο ανδρών, αλλά και γυναικών.
P.K.K.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

Η χορωδία PRIMA μαζί με το Δήμαρχο κ. Δράγνε και στην εκκλησία του Αϊ - Γιώργη Ν. Αγχιάλου όπου έψαλαν στη γιορτή της Παναγίας το δεκαπενταύγουστο.

Ελλάδα η γη της πιο ωραίας στιγμής του Ολύμπου. Το κράτος με πολύ μεγάλη κουλτούρα είναι

μια κούνια που έρχονται οι ξένοι για να ιδούν τα φανταστικά μέρη της.
συνέχεια στη σελ. 4

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΛΕΓΕΙ: ΓΙΑΤΙ ΔΥΟ ΔΕ ΓΟΝΑΤΙΖΟΥΝ

- Όλοι μας ξέρουμε, πως στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας η σκέψη όλων στρέφεται στην Παναγία και στον τριαδικό Θεό. Ιδιαίτερα όταν αντιμετωπίζουμε κάποιον σοβαρό κίνδυνο, αυθόρμητα ψελλίζουμε κάποια λόγια προσευχής και ζητούμε την βοήθεια της Παναγίας. Αυτό το βεβαιώνει και η Αγία Γραφή με τη ρήση: «Κύριε εν θλίψει εμνήσθημέν Σου», αναφωνεί ο Δαβίδ.

- Βρισκόμαστε στα δύσκολα χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Όλη η Ελλάδα, και ιδιαίτερα οι μικρές κοινωνίες των χωριών, χωρίστηκαν σε δύο στρατόπεδα και αλληλοσπαράσσονταν ανελέητα. Η μία πλευρά την ημέρα με την υποστήριξη κάποιων οπλοφόρων και η άλλη τη νύχτα με τη βία στρατολόγηση. Και αυτός ο αλληλοσπαράγμός γινόταν με αβυσσαλέο μίσος, υποδαυλιζόταν από διάφορα κέντρα του εσωτερικού και εξωτερικού και δεν άφηναν να επικρατήσει στους Έλληνες η ψύχραιμη και ώριμη σκέψη, σκέψη βεβαιωμένη από όλους τους ιστορικούς του κόσμου, ότι στον εμφύλιο πόλεμο δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι και μόνη ηττημένη είναι η πατρίδα με τα ολέθρια αποτελέσματα επάνω της.

- Σ' αυτή τη μεγάλη δοκιμασία της κοινωνίας της Αγχιάλου φυσικό ήταν το αδρανοποιημένο θρησκευτικό συναίσθημα να ενεργοποιηθεί και να γιγαντωθεί. Όλοι θεολογούσαν. Όλοι προσεύχονταν. Άλλοι έβλεπαν στον ύπνο τους την παναγία και τους αγίους. Μα και στον ξύπνιο τους πολλοί και κυρίως ο γυναικείος κόσμος έβλεπαν θείες οπτασίες. Ήταν συνηθισμένο το φαινόμενο να βλέπει κανείς ανθρώπους μαζεμένους κάτω από παράθυρα σπιτιών και να λένουν ότι βλέπουν την παναγία σε κάποιο τζάμι. Στη γειτονιά μου αυτό γινόταν κάθε μέρα κάτω από το παράθυρο του Ζαρζάνη (Δισλή).

- Όμως το γιγάντωμα του θρησκευτικού συναίσθηματος σε μια νεαρά κυρία, που ακουγόταν στο όνομα Τσαμτσάκη, έφτασε στο ζενίθ. Αυτή η κυρία έλεγε ότι συνιμιλούσε με την Παναγία!!! Λαοθάλασσα ο κόσμος έξω από το σπίτι της. Μας έδωσε και ραντεβού στην εκκλησία του χωριού, για να μιλήσει με την Παναγία. Έτρεξα από τους πρώτους. Ήμουν σχεδόν δίπλα της. Είχε γονατίσει στο πρώτο σκαλί του σολέα (εκεί που ο παπάς λέγει το Ευαγγέλιο) και είχε στραμμένα τα μάτια της μέσα στο ιερό. Πίσω της γεμάτη η εκκλησία, όλοι γονατισμένοι και βασίλευε άκρα ησυχία. Σήκωσε τα χέρια ψηλά και είπε με τρεμάμενη προσεκτική φωνή: Η Παναγία λέγει: γιατί δύο δε γονατίζουν; Αυτομάτως τα βλέμματα όλων γύρισαν πίσω και αντίκρυσαν δύο ανθρώπους όρθιους, να πασχίζουν να βρουν χώρο για να γονατίσουν. Όλοι πίστεψαν στα θαύμα!!!

- Το γεγονός έφτασε στ' αυτιά ένοπλης ομάδας στον Αλμυρό. Ο αρχηγός της κάλεσε την κυρία στο σπίτι του Παρδάλη, για να μάθει τί λέγει η Παναγία γι' αυτούς. Πάλι έτρεξα από τους πρώτους. Ξάπλωσα κυριολεκτικά στο δρόμο και κρατιόμουν από τη σιδεριά κολλημένους στο χαμηλωμένο παράθυρο. Μέσα στο δωμάτιο έβλεπα την ομάδα με τα φυσικλίκια καθισμένη στις καρέκλες και κόσμο πολύ όρθιο γύρω απ' αυτήν, στην αυλή και έξω στο δρόμο. Έλα κορίτσι μου, είπε ο αρχηγός, πες μας τί λέγει η Παναγία για μας; Η νεαρά κυρία γονάτισε, σήκωσε ψηλά τα χέρια και είπε: Η Παναγία λέγει να μη σκοτώνετε τους ανθρώπους!!! Τα πρόσωπα σκυθρώπασαν, έγιναν σκεπτικά και πήραν μια ασκητική μορφή. Το θείο μήνυμα ελήφθη και από τα δύο στρατόπεδα. Το θαύμα έγινε και τα μίση καταλάγιασαν....!!!

Γ. Ζαράρης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

συνέχεια από σελ. 3

Είναι μέσα στην θάλασσα, στο Αιγαίο πελάγος και περιμένει πολλούς φιλοξενούμενους.

Είναι αυτή η μικρή πόλη που την λένε Νέα Αγχιάλο, που οι κάτοικοί της ήρθαν πριν από ένα αιώνα. Το ωραίο λιμάνι με τις βάρκες και τους ψαράδες, τα ωραία ξενοδοχεία, τα ωραία εστιατόρια, αυτά όλα κερδίζουν τις καρδιές των ξένων. Και κάτι άλλο, την καλή ηρεμία, αυτό είδε η χορωδία Πρίμα από την Πομόρια Παλαιά Αγχιάλο Βουλγαρίας με την μαέστρο Κυρία Ανέτα Δράγνε Νταναιλσβα.

Η πρόσκληση ήρθε από τον Δήμαρχο κύριο Δράγνε για την γιορτή του κρασιού στην μικρή πόλη της Νέας Αγχιάλου. Αυτό που είδε η χορωδία Πρίμα στα μάτια όλου του κόσμου ποτέ δεν θα το ξεχάσει. Τα βράδια στη Μακρινίτσα και στην Πορταριά, τις μικρές και ανοιχτές συναυλίες, μας κάνανε να δούμε τα ωραία μέρη του Πηλίου.

Δεν θα ξεχάσουμε την γιορτή της Παναγίας και την Κυριακή στην Εκκλησία Άγιος Γεώργιος Νέας Αγχιάλου.

Πιστεύουμε ότι όλοι που ήταν στην εκκλησία και κατάλαβαν τα χριστιανικά τραγούδια, δεν θα ξεχάσουν και τις βραδιές στην γιορτή του κρασιού, που από τα παλιά αρχαία χρόνια γιόρταζε ο κόσμος τις γιορτές του κρασιού, όπου προστάτης του κρασιού και

του γλεντιού των αμπελιών, έδινε χαρά σε όλους, ο αρχαίος Διόνυσος, ο θεός του κρασιού.

Το ωραίο τοπίο, η οργάνωση και ο πολυς χορός μας έκανε όλους χαρούμενους και γελαστούς.

Η ωραία μουσική με τα μπουζούκια, το συρτάκι που χορέψαμε, έμειναν όλα μέσα στις καρδιές των κυριών από την Βουλγαρία.

Αυτό που περάσαμε στην Νέα Αγχιάλο δεν θα μπορούσε να γίνει αν δεν ήταν η πρόσκληση του δημάρχου Κυρίου Δράγνε.

Δεν θα ξεχάσουμε και την υπέροχη χριστιανή, την αγαπητή σε όλους μας κυρία Ευανθία Θεοχαράκη, που έδωσε τόσα πολλά και βοήθησε όλους μας για να περάσουμε τόσο καλά. Με την δική της βοήθεια, αγόρασε την εικόνα της Ανάληψης του Χριστού για την Εκκλησία του Χριστού στην Πομόρια Βουλγαρίας.

Οι κυρίες της χορωδίας Πρίμα γυρίσανε στην πατρίδα τους με γεμάτη την ψυχή τους με αυτά που είδαν και το πώς περάσανε στην Νέα Αγχιάλο. Πιστεύουμε ότι δεν θα είναι η πρώτη και η τελευταία φορά.

Πρέπει να ενωθούμε και να είμαστε όλοι αγαπημένοι.

Τώρα περιμένουμε να έλθουν στην Βουλγαρία η χορωδία της Νέας Αγχιάλου για να τραγουδήσουν τα δικά τους τραγούδια στην Πομόρια.

2002 Πομόρια
ΧΟΡΩΔΙΑ ΠΡΙΜΑ
ΠΕΚΙΑ ΚΑΖΑΚΟΒΑ

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Θέλω να πω δυό λέξεις για τις κυρίες του Γεωργ. Συναιτερισμού του τόπου μας, που είναι: ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ. Γιατί; για το θαυμάσιο έργο που επέτυχαν μέσα σε τρία χρόνια μόνο. Ναι, τα τρία χρόνια τους γιόρτασαν στις 8.12.02, που βρέθηκα κι εγώ στην πατρίδα, με μια πολύ ωραία εκδήλωση στο πνευματικό κέντρο του Δήμου μας, ημέρα Κυριακή, μετά την εκκλησία.

Δεν ήταν μόνο οι ειδικοί ομιλητές 5 - 6 που ανέπτυξαν ωραία θέματα γύρω από την κίνηση αυτή των τελευταίων ετών, αλλά και τα πεντανόμιστα μεζεδάκια, πίττες, σαλάτες, γλυκά (σουρωτές) και βάλε, αναψυκτικά, κρασιά, προσφερόμενα με κέφι και χαμόγελα από τις φίλες κυρίες του Γεωργ. Συναιτερισμού έδωσαν χρώμα στη γιορτή και χαρά σε όλους μας.

Στα τρία (3) χρόνια κατάφεραν να έχουν τέλεια υποδομή, στα μέσα δουλειάς, (φούρνοι - ψυγεία, βιτρίνες, εργαστήρι, χωριστά από το κατάστημα πώλησης, αυτοκίνη-

το για μεταφορές, (αυτά που εγώ ξέρω). Όσο για την εμβέλεια δραστηριοτήτων και συνεργασίας όλο και μεγαλώνει και εκτός Αγχιάλου βέβαια.

Φαίνεται πως δεν είναι τυχαία όλα αυτά, γιατί πραγματικά τις χαιρόμουν όταν πέραγα το καλοκαίρι (λόγω γειτονιάς) από το πρώτο εργαστήρι, με πόσο ζήλο, μεράκι, συνεννόηση και καλή καρδιά εργαζόντουσαν. Να λοιπόν ποιό είναι το μυστικό της επιτυχίας τους, της κάθε επιτυχίας, νομίζω, και ας γίνει παράδειγμα προς μίμηση.

Να πούμε και το τελευταίο ίσως το πρώτο, ότι βρέθηκε και ο καλός τιμονιέρης η Νίτσα Τσουκαλά, που ξεκίνησε το θέμα, είναι Πρόεδρος και όλες αντάμα με συνεννόηση και συνεργασία προχωρούν.

Οι ευχές μας να είναι καλά σε υγεία, δυνατόν, γελαστές και πάντα μπρός.

Χαρούμενες γιορτές και ο νέος χρόνος ευσίωνος με τα πουγκιά γεμάτα.

Ε. Αργυροπούλου

ΕΙΝΑΙ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣ ΤΩΝ ΝΕΟΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

Αφού είχα την τιμή, ως εκπρόσωπος του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας, ν' αποκαλύψω στις 28.7.2002 την ανάγλυφη μαρμάρινη στήλη, που πρόσφερε ο Σύλλογος στην γενέτειρά Νέα Αγχιάλο, ας μου επιτραπεί, να διατυπώσω κι εγώ την γνώμη μου, για το τί αντιπροσωπεύει και ποιά είναι η σημασία της προσφοράς και η αξία του μαρμάρινου γλυπτού με τις θαυμάσιες καλλιτεχνικές του παραστάσεις.

Επιγραμματικά: Είναι μνημείο της ένδοξης και δημιουργικής ιστορίας της Νέας Αγχιάλου από την ίδρυσή της το 1907 ως το 2000, που έγινε Δήμος. Αυτό καθαρά μαρτυρείται, αφού στην πίσω πλευρά της μαρμάρινης στήλης αναγράφονται με ημερομηνίες τα σπουδαιότερα γεγονότα, που σημάδεψαν την ιστορία της Νέας Αγχιάλου απ' το 1907 ως το 2000.

Αυτή την ιστορία της Νέας Αγχιάλου δεν την έγραψαν ΜΟΝΟ οι πρόσφυγες, που ήρθαν εδώ απ' την Αγχιάλο του Εύξεινου το 1908. Αυτοί αγωνίστηκαν με αταπάρνηση για 20 χρόνια κάτω από αντίξοες συνθήκες (έλη, ελονοσία) για να εδραιωθούν εδώ και το κατάφεραν. Φύτεψαν το Δέντρο, αλλά άλλοι το πότισαν και άλλοι ίδρωσαν, να το μεγα-

λώσουν, για να δώσει σήμερα πλούσιους καρπούς.

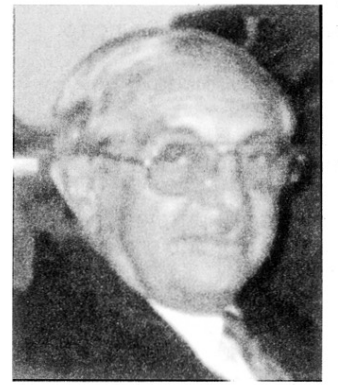
Ήσαν πρώτα αυτοί που γεννήθηκαν στη Νέα Αγχιάλο απ' το 1908 ως το 1920. Η γενιά που πολέμησε και μάτωσε το 1940 στην Αλβανία, που τραυματίστηκε στην Εθνική Αντίσταση. Που είδε τα σπίτια της να καίγονται απ' τους Ιταλούς το 1943. Η γενιά που με εγκάρτερηση δούλεψε σκληρά για να επουλώσει τις πληγές του Πολέμου και της Κατοχής και να γυρίσει τον τροχό της ζωής. Ο αγώνας της ήταν πολύ σπουδαιότερος απ' τον αγώνα των πρώτων προσφύγων, γιατί έτσι κρατήθηκε ψηλά η Σημαία!

Τέλος ήρθε η γενιά αυτών που εννθήθηκαν εδώ απ' το 1920 ως το 1950, που με την υψηλή μόρφωσή τους και τη μεγάλη ικανότητά τους έδωσαν νέα πνοή και πρόοδο στον τόπο, αξιοποιώντας με νέες καλλιέργειες τον κάμπο και δημιουργώντας πλήθος βιοτεχνιών και ένα ονομαστό οινοποιείο.

Αυτοί που μετά τον καταστροφικό σεισμό του 1980 ξανάχτισαν πιο ωραία τη Νέα Αγχιάλο, για να είμαστε σήμερα περήφανοι για την πόλη και τον αξιοζήλευτο Δήμο μας.

συνέχεια στη σελ. 5

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Μιχάλης Διονυσίου

Στις 29 του Δεκέμβρη έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός συμπατριώτης μας γιατρός Μιχάλης Διονυσίου. Άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο Βόλου ύστερα από ολιγοήμερη νοσηλεία. Όμως έπασχε τα τελευταία 3 - 4 χρόνια από μη αναστρέψιμη αναιμία, που έγινε και αιτία του μοιραίου.

Η εκφορά του έγινε από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στη Νέα Αγχιάλο στις 30 Δεκεμβρίου. Σύσσωμοι οι συμπολίτες του Νεοαγχιαλίτες και πολλοί Βολιώτες τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Ο αείμνηστος Μιχάλης ήταν πολύ δημοφιλής και όσοι τον γνώριζαν μιλούσαν με τα καλύτερα λόγια.

Γεννήθηκε στη Νέα Αγχιάλο το 1925, έβγαλε το Α' Γυμνάσιο Βόλου και στη συνέχεια το Πανεπιστήμιο της Αθήνας στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου.

Πρωτοδιορίστηκε στην Προκλήψη (περιοχή Κόνιτσας), μετά ήρθε στην Αγχιάλο όπου όργωνε την Κωμόπολη με το μηχανάκι προσφέροντας με ζήλο τις υπηρεσίες του στους πάσχοντες. Στη συνέχεια διορίστηκε παθολόγος στους σιδηροδρομικούς του Βόλου. Πήρε ειδικότητα μικροβιολόγου στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Αθήνας και μετά εγκαταστάθηκε στο Βόλο, όπου άνοιξε μικροβιολογικό ιατρείο. Ο εκπαιδευμένος και πατέρας δυο υιών, οι οποίοι είναι σήμερα επιστήμονες.

Ο Θεός να παρηγορήσει τους συγγενείς του και ας είναι ελαφρό το χάρμα της Ν. Αγχιάλου που τον σκεπάζει και τόσο αγάπης.

Θ. Κιλμπασάνης

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ - ΔΟΞΑΣΑΤΕ

Ζήσαμε και πάλι αυτές τις μέρες την πανέμορφη και μοναδική γιορτή των Χριστουγέννων την ιερή μνήμη της γέννησης του Θεανθρώπου, που θυμίζει, πρέπει να θυμίζει σε όλους μας, το Θείο Μεγαλείο Αυτής της Υπέροχης Προσφοράς του Δημιουργού. Το λαμπρό αστέρι της Βηθλεέμ, οι Μάγοι με τα δώρα, η φάτνη, αυτό το σεμνό λύκνο του Ιησού, εικόνες τόσο αληθινές, απλοϊκές, μα και τόσο δυνατές κι' ανεπανώγιτες στην ουσία τους. Όμως πόσο, μας εγγίζουν όλα αυτά, πόσο ψάχνουμε να βρούμε τις αληθινές τους έννοιες νοήματα; Εκεί, νομίζω, έγκειται η όλη αξία του θέματος της παρουσίας του Ιησού πάνω στη γη και όλη η θαυμάσια πορεία του, με το έργο, το λόγο και Σταυρική θυσία. Δε νομίζετε; Τί άλλο μπορεί να σημαίνουν Αυτές οι ασύλληπτες θεικές προσφορές, από τη λέξη ΑΓΑΠΗ προς το ανθρωπινό γένος; Γι' αυτό ας σταθούμε λίγο εδώ με βαθύτερη σκέψη, και στοχασμό και ας επιτρέψουμε στη χάρη και τη λάμψη της πανώριας αυτής λέξης να διεισδύσουν λίγο μέσα μας, να μας ηρεμίσουν από τα δεινά της ζωής, να μαλακώσουν τις σκληράδες μας (συχνά αδικαιολόγητες) για να μπορούμε να εκφραζόμαστε λίγο γιορτινά, ανθρώπινα και χαρούμενα. Να γίνει η καρδιά μας η φάτνη που θα φιλοξενεί και θ' αναπτύσσει μέρα με τη μέρα, τις θαυμάσιες κι' ανεξάντλητες έννοιες, που μπορεί να εκπορευθούν από τη λέξη ΑΓΑΠΗ. Και εν όψει του Νέου Χρόνου 2003, ας ευχηθούμε από καρδιάς να είναι αυτά τα δώρα του Άγιου - Βασίλη, για μας και για όλους τους λαούς της γης. ΕΙΡΗΝΗ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΑΓΑΠΗ Ε. Αργυροπούλου

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΟΔΑΡΙΚΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

Από το Θαν. Κιλμπασάνη

Σε όλους τους Αγχιαλίτες είναι γνωστό το ποδαρικό και η σούρβα την Πρωτοχρονιά. Ήταν έθιμο της Θράκης και της Ανατ. Ρωμυλίας. Και στις μέρες μας ακόμα διατηρείται αλλά πολύ ξεθωριασμένο. Το διατηρούμε από υποχρέωση για να μη χαθεί, όπως και πολλά άλλα ωραία έθιμα, παρά γιατί αισθανόμαστε την ανάγκη του.

Στο ποδαρικό έδιναν μεγάλη σημασία οι Αγχιαλίτες. Το παιδί που θα έκανε το ποδαρικό έπρεπε να είναι αγόρι, να έχει και τους δυο γονείς, όχι ορφανό, να είναι γερό στην υγεία και να είναι γουρλής. Γι' αυτό ειδοποιούσαν από την προηγούμενη και πολλές φορές από πολλές μέρες πρωύτερα το παιδί που θα τους έκανε ποδαρικό την Πρωτοχρονιά. Το περίμεναν και δεν άνοιγαν το σπίτι τους να μπει άλλος κανείς ούτε άλλο παιδί να σουρβακίσει πριν απ' αυτό.

Αν τύχαινε κανένα κακό στην οικογένεια τη χρονιά εκείνη την απέδιδαν στο κακό ποδαρικό.

Μπαίνοντας το παιδί που θα έκανε ποδαρικό στο σπίτι έδινε και έπαιρνε ευχές σχεδόν στερεότυπα: «Χρόνια πολλά, ευτυχισμένο το νέο έτος». Ύστερα έριχνε στα εικονίσματα μια φούχτα στάρι ανακατωμένο με κριθάρι που είχε στην τσέπη του, για να πάνε καλά οι σοδιές της χρονιάς. Σε πολλά σπίτια έριχναν και στην αποθήκη για να είναι όλο το χρόνο γεμάτη με πολλά γεννήματα. Ύστερα κάθονταν κάτω (κεκούρ-κουντα) για να κλωσσίσουν οι κότες. «Κάτσε να κατς' η κλώκα μας», έλεγε η νοικοκυρά.

Ακολουθούσε το σουρβάκισμα αρχίζοντας από τον νοικοκύρη, μετά τη νοικοκυρά, τα παιδιά κατά σειρά ηλικίας, του επισκέπτες, αν υπήρχαν. Κρατώντας το παιδί τη σουρβάκα στο χέρι και χτυπώντας ρυθμικά στην πλάτη τον καθένα έλεγε:

Σούρβα, σούρβα, γεια χαρά, του νοικοκύρη τα μπουγγιά όλο γρόσια και φλουριά, αμήν, πλειότερα και κόμα καλλιγότερα.

Το ποδαρικό και η σούρβα γίνονταν συγχρόνως, γι' αυτό και πολλοί δεν τα ξεχωρίζουν. Όμως κανονικά είναι δυο πράγματα διαφορετικά. Το ποδαρικό ήταν μια ολόκληρη ιεροτελεστία, μπορούμε να πούμε, από ένα και μοναδικό αγόρι για κάθε σπίτι. Η απλή σούρβα ακολουθούσε. Όλα τα παιδιά αγόρια και κορίτσια έμπαιναν στα σπίτια και σουρβάκιζαν. Όμως το ποδαρικό είχε γίνει. Ήταν το πρώτο σουρβάκισμα μπορούμε να πούμε.

Εδώ θα αναφέρω ένα «παράξενο ποδαρικό που συνέβει σε μένα όταν ήμουν εντεκάχρονο σχολαρούδι και κυνηγούσα με πολύ ζήλο το ποδαρικό και τη σούρβα γιατί ήταν τα πιο καλοπληρωμένα και καλοκερασμένα απ' τα άλλα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς και των Χριστουγέννων:

Ήταν Πρωτοχρονιά κατοχής. Τον προηγούμενο χρόνο (Πάσχα 1943) μας είχαν κάψει οι Ιταλοί τα σπίτια στη Νέα Αγχιάλο. Ελάχιστα παλιόσπιτα και στάβλους άφησαν άκαυτα. Εγώ σηκώθηκα πρωί για το ποδαρικό. Θα πήγαινα πρώτα στη νουνά μου. Εκεί πήγαινα κάθε χρόνο γιατί με είχαν για γουρλή, αλλά και σε άλλα σπίτια. Καθώς βγήκα με τη σουρβάκα από την πίσω αυλή στο δρόμο, άκουσα θόρυβο στο απέναντι σπίτι του Φλαμουρίδη. Κάθε χρόνο με καλούσαν κι αυτοί για ποδαρικό. Εκείνη όμως τη χρονιά δε με κάλεσαν και απορούσα γιατί. Κοιτάζω πάνω από τον μαντρότοχο και βλέπω τον μπαρμπα - Κυριάκο που είχε βγει στην αυλή για κάποια ανάγκη του. Φωνάζω:

— Μπαρμπα - Κυριάκο, να σας κάνω ποδαρικό;
— Ποιο είσαι συ; με ρωτάει.
— Ο Θανάς'ς του Κιρμπασάνογλου, του απαντώ.
— Α! Το Θανάσιό είσαι; ... Άντε έλα, είπα, κάπως καθυστερημένα και με κάποιο δισταγμό, που με παραξένεψε.
Μπήκα μέσα στην αυλή και περίμενα μπροστά στην πόρτα της κάμαρας που κοιμόταν ο μπαρ-

μπα - Κυριάκος με τη γυναίκα του την κυρα - Δέσποινα. Τα παιδιά τους κοιμόνταν σε άλλο δωμάτιο στο άλλο άκρο της αυλής. Ήταν η χρονιά που μας έκαψαν οι Ιταλοί, όπως προανέφερα, και δεν είχαμε κανονικά σπίτι. Μέναμε σε αποθήκες και στάβλους που τα μετατρέψαμε σε δωμάτια, και σε πρόχειρα παραπήγματα που είχαμε χτίσει με ευτελή υλικά για να βάλουμε τα κεφάλια μας, όπως έλεγαν τότε οι μεγαλύτεροι.

Ο μπαρμπα - Κυριάκος μπήκε μέσα στην κάμαρα και προσπαθούσε να ανάψει τη λάμπα πετρελαίου. Στο μεταξύ ξυπνάει και η κυρα - Δέσποινα (αγαθή γυναίκα, Θεός σχωρέσ' την) και ρωτάει:

— Τι συμβαίν', Κυριάκο;
— Είναι το Θανάσιό. Ήρτε να μας καν' ποδαρικό, απαντάει ο μπαρμπα - Κυριάκος.
— Α! Το Θανάσιό είναι πάλε; Ήρτε και πέρσι και μας έκαψαν, λέει στενοχωρημένη εκείνη.

Εγώ που περίμενα έξω από την πόρτα και άκουσα, αν και μικρός, κατάλαβα πολύ καλά τη σημασία εκείνης της κουβέντας και αισθάνθηκα πολύ άσχημα. Μόνο η ντροπή με κράτησε και δεν το έβαλα στα πόδια. Το χειρότερο όμως δεν είχε έρθει ακόμα. Καθώς ο μπαρμπα - Κυριάκος προσπαθούσε να ανάψει τη λάμπα μέσα στο σκοτάδι, του πέφτει το λαμπόγυαλο και τζάγκρ... γίνεται χλίλα κομμάτια.

Εγώ που κατάλαβα αμέσως τη φουρτούνα που ερχότανε τρέχοντας βγήκα έξω στο δρόμο. Έτσι δεν άκουσα τι επακολούθησε μεταξύ κυρα - Δέσποινας και μπαρμπα - Κυριάκου. Το απόγευμα με κάλεσε ο μπαρμπα - Κυριάκος και μου έδωσε το φιλοδώρημα. Το ποδαρικό είχε γίνει. Και τι ποδαρικό!

ΕΙΝΑΙ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣ ΤΩΝ ΝΕΟΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

συνέχεια από σελ. 4

Είναι λοιπόν φανερό, πως το Μνημείο αυτό απεικονίζει τη ζωτικότητα και την αξιοσύνη, τη Δόξα και την επιτυχία της Νεοαγχιαλίτικης Ιστορίας απ' το 1907 ως το 2000, κι αυτός ήταν ο σκοπός της προσφοράς του Συλλόγου μας. Αξιοποιείται έτσι και η καλλιτεχνική αξία του Μνημείου, γιατί η Νέα Αγχιάλος δεν έχει υπαίθρια έργα τέχνης τέτοιας σημασίας.

ΠΡΟΤΕΙΝΩ λοιπόν, μέσω της εφημερίδας μας, στη νέα ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ της Νέας Αγχιάλου, καθιερώσει ως επίσημη Δημοτική Γιορτή της Νέας Αγχιάλου, την 30 Σεπτεμβρίου, επέτειο της ίδρυσης της Νέας Αγχιάλου (30 Σεπτεμβρίου 1907) και να τελείται μια Δοξολογία στο Μνημείο, υπέρ της προ-

όδου και της ευημερίας του Δήμου και των Αγχιαλιτών.

Μ' αυτόν τον τρόπο θ' απονεμηθεί η πρόπουσα τιμή σε όλους όσους, επώνυμοι και ανώνυμοι στα 90 αυτά χρόνια συνετέλεσαν στο καλό της Νέας Αγχιάλου.

Πάνω σ' αυτό το πνεύμα άλλωστε έγινε και η προσλαλιά μου, στα καλυπτήρια του Μνημείου:

«Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Προσφέροντας στη Νέα Αγχιάλο, τη γενέτειρά μας, αυτή την ωραία ανάγλυφη μαρμαρίνη στήλη, Όλα τα Μέλη του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζουν μιάν Ευχή:

Η Νέα Αγχιάλος πάντα να προοδεύει και να ευτυχεί!

Ζήτω η Νέα Αγχιάλος!

Τάσος Παρασκευόπουλος

Μέλη του Δ.Σ. με τον πρότερο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας τη μέρα των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου

ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ Σχολ. έτους 2001 - 2002

Αριστεία Α' Τάξης
Πεταλάς Κλέαρχος του Αποστόλου με βαθμό 18,8
Μαμμή Ελένη του Γεωργίου με βαθμό 18,5
Αριστεία Β' τάξης
Βουρλέση Αντωνία του Ανδρέα με βαθμό 18,2
Αριστεία Γ' Τάξης
Πολυβρόχου Δημήτρα του Αποστόλου με βαθμό 18,2
Σκρέτα - Κρίκου Δανάη του Ευσταθίου με βαθμό 18,1
Βραβεία Α' τάξης
Πεταλάς Κλέαρχος του Αποστόλου με βαθμό 18,8
Μαμμή Ελένη του Γεωργίου με βαθμό 18,5
Βραβεία Β' τάξης
Βουρλέση Αντωνία του Ανδρέα με βαθμό 18,2
Μπουτλας Ευάγγελος του Γεωργίου με βαθμό 17,1
Βραβεία Γ' τάξης
Πολυβρόχου Δημήτρα του Αποστόλου με βαθμό 18,2
Κουτσικουρής Κων/νος του Θωμά με βαθμό 17,2

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΓΓΥΣ

«Επί βασιλείας Ιουλιανού πολλά άλλαξαν στην ρωμαϊκή οικουμένη. Παρόλο που τα χρόνια που υπήρξε αυτοκράτορας δεν ήταν ούτε καν δύο (ένας χρόνος και έξι μήνες), μέσα σε αυτό το διάστημα προσπάθησε να φέρει τα πάνω κάτω. Άλλαξε την νομοθεσία, απαγορεύοντας στους χριστιανούς την άνοδο σε υψηλές διοικητικές θέσεις. Τους εμπόδιζε να διδάσκουν ελεύθερα και δήμευσε τις περιουσίες πολλών που δεν υπάκουαν. Ο ίδιος έπαιρνε μέρος σε αιματηρές θυσίες όπου χρησιμοποιούνταν πλήθος βοδιών. Οι χριστιανοί θα χαίροντουσαν πολύ εάν απαλλάσσονταν από αυτόν όσο το δυνατόν συντομότερο».

Εγώ, ο Γάιος Ουλφίλας υπήρξα αρχικά παγανιστής συμφοιτητής του Ιουλιανού πριν γίνει αυτοκράτορας στα χρόνια των σπουδών της Αθήνας. Κατόπιν γύρισα στην Ιταλία για να αναλάβω την διεύθυνση της έπαυλης και των αγροκτημάτων του συγκλητικού πατέρα μου. Έτυχε όμως να ερωτευτώ μία δούλα

κόρη ενός πάροικου που δούλευε στα κτήματά μου. Την απελευθέρωσα, αυτήν και την οικογένειά της. Αυτή ήταν που γύρισε τα πιστεύω μου. Με επηρέασε και ασπάσθηκα στον χριστιανισμό στα 30 μου χρόνια. Ο πατέρας μου όμως πιστός ειδωλοτράτης όταν το έμαθε με αποκήρυξε και με έδιωξε από την αγροτική έπαυλη. Τότε μαζί με την γυναίκα μου την Ειρήνη ταξίδεψα πάλι στην Κεντρική Ελλάδα.

Φτάσαμε εδώ στην πολιτεία των Φθιωτίδων Θηβών. Έχει εκκλησιάς σε ρυθμό βασιλικής και έντονη χριστιανική ζωή. Πολλούς διακόνους, πρεσβύτερους, αναγνώστες, ψάλτες και νεωκόρους. Ο επίσκοπος Μόσχος είναι εξέχουσα μορφή. Γνώριζε τον προκάτοχό του τον Κλεόνικο ο οποίος πήρε μέρος στην σύνοδο της Νίκαιας το 325 μ.χ. Απεχθάνεται τους Αρειανούς και φοβάται για την τροπή που πήραν τα πράγματα με την άνοδο στον θρόνο του παγανιστή Ιουλιανού. Βλέπει τους ειδωλολάτρες να αναθαρεύουν και βγάζει διαπρυσί-

ους λόγους στο ποιμνίό του εναντίον της ειδωλολατρίας και των απιστικών αιματηρών θυσιών τους. Καταριέται τον αυτοκράτορα, κρυφά όμως και ετοιμάζεται για καλύτερες ημέρες. Σαράκι στην ψυχή του μέσα του στέκεται το ιερό της Δήμητρας και ο εθνικός ιερέας του, τον οποίο θα ήθελε, εάν μπορούσε, να εξαφανίσει εντελώς.

Ήμασταν ένα πρωινό στο λιμάνι κοιτάζοντας τις βάρκες όταν του είπα πως ήμουν συμφοιτητής του Ιουλιανού στα χρόνια των σπουδών στην Αθήνα. «Το ίδιο όπως ξέρεις, μου είπε, ήταν και ο Βασίλειος από την Καισάρεια όπως και ο φίλος του ο Γρηγόριος από την Ναζιανζό και οι δύο λαμπροί πρόμαχοι και θεολόγοι του χριστιανισμού. Πως έγινε και βλάστησε αυτό το έκτρωμα ο Ιουλιανός;» «Μην ξεχνάς, του απάντησα πως έχει μεγάλη εγκύκλιο παιδεία και έχει στο ενεργητικό του αρκετά συγγράμματα». Όλα παγανιστικά όμως έτσι δεν είναι;

Λατρεύει τον βασιλιά ήλιο τον οποίο έχει βάσει στη θέση του Θεού». Ο πλατωνισμός που προσβέβει, απάντησα είναι αφελής και εκλαϊκευμένος, αλλά παρόλα αυτά δεν δείχνει να συγκινεί τις μάζες. Και συνέχισα: Μην φοβάσαι, κάλλιστε επίσκοπε, δεν πρόκειται να πετύχει το σχέδιό του για την ανόρθωση του παγανισμού. Ο αυτοκράτορας αυτός είναι απλώς ένας διάττοντας αστέρας».

Όταν πέθανε ο Ιουλιανός στο πεδίο της μάχης, ο επίσκοπος Ξαλφρως και θριαμβολόγησε. Μαζί με άλλους επισκόπους θέλησαν να έχουν από κοντά τους μελλοντικούς αυτοκράτορες. Εγώ λυπήθηκα για το θάνατο του παλιού συμφοιτητή, αλλά και χάρηκα που ο χριστιανισμός επανήλθε στην Εξουσία. Πίστευα πως ο Χριστός έδωσε την καθοριστική λύση στην Ιστορία. Η ουράνια πολιτεία όμως θα παρέμενε ουράνια και απείχε πολύ από το να ταυτίζεται με τον επίγειο θεσμό της εκκλησίας. Η γυναίκα μου Ειρήνη με συνέτισε,

του Κατελή Βίγκλα

μου έδειξε την αληθινή αγάπη αφού με ακολούθησε και ας ήμουν πια φτωχός. Έβγαζα το ψωμί μου παραδίδοντας μαθήματα ρητορικής σε νέα παιδιά. Γρήγορα απέκτησα φήμη. Η εύνοια του επισκόπου Μόσχου που ήταν πολύ γνωστός την περιοχή για τις αγαθές του με βοήθησε. Όταν ήρθε η φήμη και κάποια άνεση, ήμουν ήδη μεγάλος στα χρόνια.

Χθες τίμησα την μνήμη του πολιούχου Αγίου Δημητρίου. Έβγαλα έναν λόγο κατά την γνώμη μου αξιόπαινο. Όταν έφτασα στην ανάγνωση της στιγμής του δοξασμένου θανάτου του αγίου, ένας περιθωριακός τύπος που έπαιζε τον ρόλο του τρελού του χωριού, άρχισε να φωνάζει: «ο άγιος είναι εδώ, ο άγιος είναι εδώ». Αυτή η ξαφνική έκλαμψη του καθυστερημένου ατόμου με συνεπήρε εμένα και το πλήθος. Κραυγές αγαλλίας ακούστηκαν από παντού. Ένα χαλός εκ γενετής περπάτησε χωρίς να κοιτάσει. Ένας άλλος

συνέχεια στη σελ. 6

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

συνέχεια από σελ. 1

Θυμάμαι με νοσταλγία, στα χρόνια της κατοχής, τα γλέντια, τις βεγγέρες, τους χορούς και τα ξεφαντώματα στις αποκριές, την Καθαρή Δευτέρα, στις γιορτές των Χριστουγέννων, της Πρωτο-χρονιάς και στο πανηγύρι του Αγίου Αθανασίου στις 2 Μαΐου στον κάμπο, παρά την ανέχεια και τις δυσκολίες της εποχής ε-κείνης. Όταν ο άνθρωπος νιώθει από μέσα του την παρακίνηση για διασκέδαση, μπορεί να το κάνει με μια ελιά, ένα καοστάρκι και μια μπουκιά ψωμί. Έτσι έκαναν τουλάχιστον οι πατερά-δες μας! Ας τους μιμηθούμε.

Ας αναφέρουμε όμως και μερικές συγκεκριμένες ενέργειες, που ως καλοί Αγχιαλίτες δεν πρέπει να μας διαφύγουν, να βά-λουμε προτεραιότητες και να αρχίσουμε να τις πραγματοποιού-με:

*Τα μέλη του Συλλόγου μας, αν θέλουμε να μη χαθούμε στο χάος της Αθήνας και να διατηρήσουμε την ταυτότητα της κατα-γωγής μας, πρέπει να συσπειρωθούμε γύρω από το Σύλλογο των Αγχιαλιτών, να έχουμε συνεχή, ζωντανή παρουσία και συ-νέπεια στις οικονομικές μας υποχρεώσεις, ώστε το Δ.Σ. του Συλλόγου να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

Ο Σύλλογός μας μπορεί να συμπλήρωσε πάνω από τριάντα χρόνια ζωής, ωστόσο χρειάζεται ανανέωση σε ανθρώπινο δυνα-μικό. Έχει ανάγκη από νέα και νεαρά στην ηλικία μέλη, ώστε να αναζωογονηθεί και να συνεχίσει με άλλα πλέον στελέχη την ι-στορική του πορεία. Ο καθένας μας απ' τα παλιά μέλη ας φρο-ντίσει να φέρει στο Σύλλογο νέα δυναμικά μέλη. Εμείς οι παλιό-τεροι είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τόπο στα νιάτα.

*Το πανέμορφο δασάκι της δεξαμενής, που κάνκε πριν από μερικά χρόνια, μένει ακόμα αφύτευτο, σκελετωμένο. Έγιναν κά-ποιες προσπάθειες τα προηγούμενα χρόνια και φυτεύθηκαν με-ρικά δενδρύλλια από το Δήμο. Όμως κανένα μα κανένα δεν έ-μεινε. Όλα εξαφανίστηκαν σαν κάποιος να τα ξερίζωσε.

Εφέτος με το νέο Δήμαρχο και Δ.Σ. θα πρέπει να επαναληφθεί η προσπάθεια πιο συστηματικά και όχι μόνο από το Δήμο αλλά κι από άλλους φορείς όπως: τον Πολιτιστικό και Αθλητικό Ορ-γανισμό, τον Ποδοσφαιρικό Σύλλογο Πύρασο, τον Αθλητικό Ό-μιλο μπάσκετ Προφήτη Ηλία, το Σύλλογο Γυναικών, τα σχολεί-α: Λύκειο, Γυμνάσιο, Δημοτικά, το Συνεταιρισμό η Δήμητρα και το Συνεταιρισμό Γυναικών «ΑΧΕΛΩ» και κάθε Αγχιαλίτη που α-γαπά αυτή την Κωμόπολη. Ακόμη, αν θέλουμε να γίνει πιο σω-στή δουλειά, η δεντροφύτευση να επεκταθεί και στον Κοκκινό-βραχο.

*Το Μουσείο, για να στεγαστούν τα πλούσια αρχαιολογικά ευ-ρήματα, είναι ένα μεγαλόπνοο έργο, που δεν είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί και μάλιστα άμεσα, με τον ανταγωνισμό που παρατηρείται τελευταία και κάθε τόπος ζητεί δικό τους μουσεί-ο. Γι' αυτό πρέπει να κινητοποιηθούν όλοι οι φορείς, όχι μόνο ο Δήμος, και με συνεχείς και δυναμικές παραστάσεις στις αρμό-διες υπηρεσίες να το απαιτήσουν. Ακόμα και οι μαζικές κινητο-ποιήσεις δεν πρέπει να αποκλειστούν.

*Το Δημοτικό Γυμναστήριο κοντά στο νεκροταφείο, χρόνια τώ-ρα παραμένει στο στάδιο των επιχωματώσεων. Να βρεθούν κονδύλια και να επισπευθούν οι εργασίες ώστε κάποτε να τε-λειώσει. Απαιτούνται κι εδώ, υπεράνθρωπες προσπάθειες και τεράστια ποσά και βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή. Αυτό το έρ-γο νομίζουμε ότι πέφτει αποκλειστικά στις πλάτες του Δήμου.

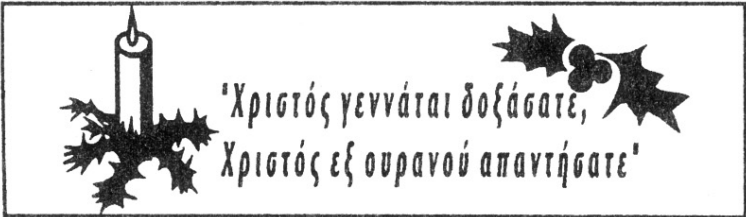
*Η καθαριότητα των δρόμων με προτεραιότητα στα πεζοδρό-μια πρέπει να προσεχθούν περισσότερο. Έτσι όπως είναι σήμε-ρα δεν εκπληρούν το σκοπό της ύπαρξής τους. Δεν μπορεί να βαδίζει πεζός σ' αυτά. Δεν είναι ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ όπως εννοεί η λέξη. Είναι σκουπιδότοποι, αποθήκες άχρηστων και χρήσιμων υλικών, χώροι για ετήσια απόθεση γεωργικών εργαλείων, ανθό-κηποι και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί νους ανθρώπου, εκτός από πεζοδρόμια. Εδώ αρμόδιος δεν είναι μόνο ο Δήμος αλλά κυρίως η Αστυνομία και ο καθένας Νεοαγχιαλίτης που αγαπά αυτό τον τόπο.

Τελειώνοντας δίνουμε σε όλους σας τις ευχές που έλεγαν οι παλιότεροι Νεοαγχιαλίτες αυτές τις μέρες:

«**Αίσιον και ευτυχές το νέον έτος 2003**» και πάντα χαρούμε-νοι σύμφωνα με το τραγούδι από την Ανατ. Ρωμυλία που τρα-γουδούσαν οι ίδιοι:

Χαρά, χαρά χαρείτε, καιρό μην καρτερείτε
γιατ' ο καιρός περνάει και δε γυρίζει πιά.

Καλή Χρονιά

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΣΤΗΝ ΑΓΧΙΑΛΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ (Κ.Η.Φ.Η)

Τα εγκαίνια του νεοσύστατου Κέντρου Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΚΗΦΗ) έγιναν στη Νέα Αγχιάλο την Κυριακή 10 Νοεμβρίου. Τα ΚΗΦΗ είναι η μετεξέλιξη των γνωστών μας ΚΑΠΗ σε νέες βάσεις και με διευρημένες αρ-μοδιότητες. Είναι μονάδες που με το προσωπικό, τους πόρους, τα μέσα και τις κπριακές εγκαταστάσεις παρέχουν φιλοξενία και φροντίδα σε ημερήσια βάση σε υπερήλικα άτομα που δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τον εαυτό τους μόνο τους λόγω γήρατος και το οικογενειακό τους περιβάλλον (γιοί και θυγατέρες) αδυνατούν να τους φροντίσουν, επειδή εργάζονται ή αντιμετω-πίζουν σοβαρά κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα ή προβλήματα υγείας.

Το ΚΗΦΗ Νέας Αγχιάλου λειτουργεί με ευθύνη της Δημοτικής Ανάπτυ-ξης Τουριστικής Επιχείρησης (ΔΑΤΕ). Ο προϋπολογισμός του έργου α-νέχεται σε 235.000 Ευρώ, χρηματοδοτήθηκε κατά 75% από Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο και κατά 25% από εθνικούς πόρους. Στεγάζεται σε νε-όδητο κτίριο 170 τ.μ. στη διασταύρωση των οδών Χριστάκη και Ελευ-θερίας στη συνοικία «Βάλτος» και διαμορφώθηκε κατάλληλα για να κα-λύψει τις ανάγκες φροντίδας των γερόντων της πόλης μας.

Ο σκοπός των ΚΗΦΗ είναι πολύ διαφορετικός από των ΚΑΠΗ. Στα ΚΑ-ΠΗ πηγαίνουν άτομα της τρίτης ηλικίας (γυναίκες και άνδρες) αλλά που μπορούν να περπατήσουν, να αυτοεξυπηρετηθούν και θέλουν να περά-σουν λίγες ώρες με άλλους συνομιλικούς τους ευχάριστα και να έχουν κάποια στοιχειώδη ιατρική και νοσηλευτική φροντίδα.

ΤΑ ΚΗΦΗ είναι για άτομα με γεροντική άνοια ή κινητικές δυσκολίες που τα καθηλώνουν στο σπίτι τους μη μπορώντας να αυτοεξυπηρετηθούν και χρειάζονται άνθρωπο να τους κοιτάζει.

Γι' αυτό και το ότι το κτίριο του ΚΗΦΗ Ν. Αγχιάλου αν και βρίσκεται μακριά α-πό το κέντρο της πόλης, λίγη σημασία έχει, αφού οι περισσότεροι τρόφιμοί του δεν θα μπορούν να πάνε μόνοι τους αλλά θα ους μεταφέρουν οι οικείοι τους.

Αναφερόμενος στη λειτουργία του ΚΗΦΗ ο πρόεδρος της ΔΑΤΕ κ. Ηρ. Τσέλιος, τόνισε ότι «πρόκειται για μια ακόμη προσπάθεια προκειμένου να δοθούν σταδιακά λύσεις σε κοινωνικά προβλήματα και σε ζητήματα περίθαλψης και υγείας των δημοτών και ιδιαίτερα των ηλικιωμένων, αλ-λά ταυτόχρονα να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας αφού στο ΚΗ-ΦΗ θα απασχοληθούν έξι άτομα διαφορετικών ειδικοτήτων».

Εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε η λει-τουργία του νεοσύστατου ΚΗΦΗ Ν. Αγχιάλου να είναι απρόσκοπτη και συνεχής εκπληρώνοντας τους υψηλούς κοινωνικούς του στόχους δίνοντας χέρι βοήθειας και ανακούφισης στα γεροντάκια μας.

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

συνέχεια από σελ. 1

Φτάνει να κρατήσουν τις υποσχέσεις τους και στη μετεκλο-γική περίοδο.

Ρήξαμε μερικές ματιές στις προεκλογικές διακηρύξεις των παρατάξεων και τις βρήκαμε όλες πραγματικά πολύ ωφέλι-μες και πρωτοποριακές για τον τόπο. Φτάνει να υπάρχει θε-ληση και δυνατότητα να πραγματοποιηθούν.

Οι υποσχέσεις και οι διακηρύξεις είναι εύκολες, στην πραγ-ματοποίησή τους όμως βρίσκεται η δυσκολία.

Πάντως ο νέος δήμαρχος και οι νέοι σύμβουλοι είναι νέοι άν-θρωποι με όρεξη και μεράκι για δουλειά, με ευρύτερη μό-ρφωση, με οράματα, πετυχημένοι επιστήμονες, επαγγελματί-ες και οικογενειάρχες. Για όλους αυτούς, ανεξάρτητα απ' το συνδυασμό που εκλέχτηκαν, θα κάνουμε μερικές σκέψεις:

Όλοι να συσπирωθούν γύρω από το νέο Δήμαρχο και σαν έ-νας άνθρωπος να ενεργούν, μακριά από παλιοκομματικές και προσωπικές επιδιώξεις. Το συμφέρο της Αγχιάλου και των Αγχιαλιτών η πρώτη και τελευταία τους επιδίωξη να εκπονή-σουν όλοι μαζί ένα πρόγραμμα προτεραιοτήτων που πρέπει να περιλαμβάνει:

1) Τα μεγάλα και πολυδάπανα έργα, που πρέπει αμέσως να επισημανθούν και να μελετηθεί ο τρόπος ενεργείας. Είναι τα έργα που η εκτέλεσή τους δεν εξαρτάται από την καλή θέλη-ση των Δημοτικών Αρχών. Είναι τα έργα που απαιτούν μεγά-λα κονδύλια, που δεν μπορεί να διαθέσει ο Δήμος, αλλά πρέ-πει να εγκρίνουν άλλοι παράγοντες όπως Νομαρχία, Υπουρ-γεία, διάφορες κρατικές υπηρεσίες. Όμως ευθύς εξ αρχής πρέπει να δρομολογηθεί ο τρόπος προβολής και πίεσης στις διάφορες αρχές. Μερικά από τα μεγάλα αυτά έργα είναι: η α-νέγερση μουσείου στην Ν. Αγχιάλο, η αξιοποίηση του αρχαί-ου Θεάτρου των Φθιώτιδων Θηβών, ο βιολογικός καθαρισμός της Ν. Αγχιάλου κ.ά.

2) Τα μικρά ολιγοδάπανα ή και αδάπανα έργα μπορεί και πρέπει να γίνουν άμεσα: Έργα, όπως: Η μονοδρόμηση δρό-μων, ο καθαρισμός πεζοδρομίων, η τελειοποίηση των έργων της παραλίας, η καταγραφή και διασφάλιση της Δημοτικής περιουσίας, η απαγόρευση της διέλευσης και της στάθμευ-σης αυτοκινήτων στην αγορά σε ορισμένες μέρες και ώρες, τοπικές γιορτές, ομιλίες, εκθέσεις και διάφορες εκδηλώσεις. Τέτοια έργα πρέπει να μελετηθούν αμέσως και να μπουν σε εφαρμογή.

Είναι πολύ ενδιαφέρουσα, κατατοπιστική και ελπιδοφόρα μια συνέντευξη που έδωσε ο νεοεκλεγής δήμαρχος Νέας Αγ-χιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης στο «Βήμα του Αλμυρού» της εφημερίδας του Βόλου ΘΕΣΣΑΛΙΑ στις 3-11-2002 με θέμα «Α-νάπτυξη με οικολογική ευαισθησία».

Στη συνέντευξη αυτή γίνεται φανερό πόσο βαθιά γνωρίζει τα ζητήματα του Δήμου, τις προτεραιότητες και τον τρόπο προ-σέγγισής τους, και είναι φυσικό, μιας και θύτευσε τα τελευταί-α χρόνια ως σύμβουλος και πρόεδρος του Δημοτ. Συμβουλίου. «Υπόσχεται περισσότερη εντιμότητα και διαφάνεια. Επιθυμί-α του είναι να φέρει νέα πνοή στο Δήμο... Υποστηρίζει ότι στο

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΥΓΓΥΣ

συνέχεια από σελ. 5

που είχε χάσει το φως του από βασανιστήρια στη φυλακή, έλεγε πως μας έβλεπε. Ήταν μία ιδιαί-τερη στιγμή για εμένα. Εκστασια-σμένος και ενδυναμωμένος συνέ-χισα την ανάγνωση του λόγου που τελείωσε μέσα σε χειροκρο-τήματα και ζητωκραυγές. Χθες συναντήθηκα για πρώτη φορά στην ζωή μου με το ιερό και το ά-γιο. Εγώ ένας πρώην παγανιστής, αποκληρωμένος, συμφοιτητής του Ιουλιανού του παραβάτη. Συ-χνά έπειτα από αυτό το γεγονός πηγαίνω στο νεκροταφείο της πό-λης. Πόσα μνήματα ανθρώπων ά-σημων! Εκεί βρίσκεται θαμμένος και ο αγαπημένος μου όσο ζούσε επίσκοπος, ο Μόσχος ο Καλλίμο-σχος όπως γράφει η επιγραφή πάνω από το μνήμα του.

Οι κάτοικοι εδώ πιστεύουν πως ήταν άγιος άνθρωπος. Πόσοι πολλοί τάφοι! Πόσοι από αυτούς έχουν μία ψυχή στον ουρανό ά-ραγε; Κι εγώ που θα καταλήξω; Το σώμα μου κάτω από μνήμα ή ψυχή όμως; Πόσο θα ήθελα να έ-φευγε για τα άστρα. Λίγος καιρός μου απομένει ακόμη. Από τις ε-μπειρίες αυτής εδώ της ζωής ποιά να είναι η σημαντικότερη; Αυτή που καθορίζει τις άλλες; Η απτή παρουσία του ιερού είναι ε-δώ' εδώ είναι ο «τόπος», σε αυτό το κοιμητήριο. Και στο ναό βέ-βαια. Τα οστά του Αγίου Δημητρί-ου βρίσκονται στην Θεσσαλονίκη. Πρέπει οπωσδήποτε να κάνω ένα προσκυνηματικό ταξίδι μέχρις ε-κεί. Το πλήρωμα του χρόνου πλη-σιάζει. Ο καιρός εγγύς.

Το παραπάνω διήγημα αγαπη-τοί μου συμπολίτες, έχει πολλά γνήσια ιστορικά στοιχεία και γρά-φτηκε σε μια προσπάθεια να φα-νερωθεί ο τρόπος που σκέφο-νταν χριστιανοί και παγανιστές σε μια εποχή αγωνίας. Πάντα βέ-βαια σε σχέση με τις Φθιώτιδες Θήβες, στα ερείπια των οποίων είναι χτισμένη η Νέα Αγχιάλος.

Δ.Σ. θα υπάρχει σύνθεση και συγκεκριασμός των απόψεων και προτάσεων όλων των πα-ρατάξεων. Τέλος ο κ. Καρα-πατάκης δεσμεύεται, απευ-θυνόμενος προς τους δημό-τες να λαμβάνει τα μηνύματά τους και να εκτιμά τη γνώμη όλων σε ισότιμη και ορθολο-γική Βάση».

Η εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑ-ΛΟΣ και ο Σύλλογος των Αγ-χιαλιτών της Αθήνας εύχο-νται ειλικρινά στο νέο Δή-μαρχο και στο νέο Δ.Σ. «Πλούσια και ωφέλιμα έργα, δύναμη σωματική και ψυχι-κή, κουράγιο, να αφουγκρά-ζονται τα μηνύματα των συ-μπολιτών τους και να είναι ανοιχτοί προς όλους».